

عنوان مقاله:

مدیریت اراضی رها شده شهری و سامان دهی آن ها با الگوی توسعه پایدار شهری (مطالعه موردی شهرسمنان)

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 6، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم اسماعیلیان ناساری - دانشجوی کارشناس ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری

سعید کامیابی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

محمدرضا زندمقدم - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

خلاصه مقاله:

چکیده امروزه رشد جمعیت از یک سو و محدودیت منابع از سوی دیگر دست اندرکاران امر گسترش را با شگفتی مواجه ساخته است. تغییرات جمعیتی سبب تغییر فعالیت های اقتصادی شده و نقطه آغاز تغییرات کاربری اراضی به شمار می رود. در واقع بهره برداری بی رویه، تغییرات نادرست کاربری اراضی و دست اندازی بشر به عرصه های منابع طبیعی، روز به روز بر هم زدن تعادل های منطقه ای می افزاید. در دهه های اخیر شاهد تغییر کاربری اراضی در سمنان هستیم. تحت اثر عوامل مختلفی پدیده تغییر کاربری اراضی شکل گرفته است به طور مثال در اراضی رها شده، سطوحی از مراتع به مناطق مسکونی و شرایط بیابانی از یک سده پیش محل رفت و آمد شمار زیادی از افراد برای بهره مندی از آب و هوای مناسب منطقه بوده است. یکی از عوامل مهم نیز تغییراتی است که در شمار جمعیت سمنان رخ داده است به گونه ای که بر پایه آمار جمعیتی می توان گفت جمعیت روستاها به شدت کاهش یافته است. همان طور که در دیگر مناطق ایران شاهد تغییر کاربری اراضی به ویژه مراتع هستیم، این موضوع در منطقه نیز قابل دیدن است. این نوشتار سعی دارد ارتباط بین تغییرات جمعیت را با تغییرات کاربری اراضی منطقه مورد بررسی و همچنین تعیین تغییرات کاربری اراضی را در طی یک دوره چند ساله بررسی نماید برای تعیین تغییرات کاربری زمین از سامانه اطلاعات جغرافیایی google Earth بهره گیری می شود. همچنین آمار جمعیتی در این ۲ سال تهیه شد و ضریب رشد جمعیت محاسبه شد. با توجه به نتایج بدست آمده نرخ اراضی رها شده در منطقه مورد بررسی مثبت بوده در واقع افزایش یافته است. بنابراین شمار زیادی از افراد در طول این چند سال مهاجرت کرده و جمعیت کاهش یافته و به دنبال این روند گستره زیادی از مراتع (۸۸/۳۷ درصد) که در گذشته به دیمزار تبدیل شده بودند هم اکنون به صورت اراضی رها شده در منطقه نمایان شده اند. در روستاهای اطراف چند سطح اراضی مرتعی بیشترین کاهش و اراضی رها شده بیشترین افزایش را داشته است. در نهایت می توان بیان کرد، بین نرخ رشد جمعیت و سطح اراضی رها شده رابطه منطقی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

کلیدواژگان: اراضی، اراضی رها شده، کاربری اراضی، تغییرات جمعیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1794133>

